

ALEXANDER SCHOONEBEEK

Groeten uit Parijs

Waarde Arda en Mariëlle,

Excuseer mijn wat formele toon, maar de beloofde cheque is weer niet aangekomen. Waarvan ik vreselijk baal. Ik moet nu met werken aan de kost zien te komen. Prettige vakantie! Ik ben begonnen als vuurspuwer voor het Centre Pompidou. En met succes: de blaren op m'n tong. Daarna ben ik een tijdje klokkenluider van de Notre Dame geweest. Maar helaas, voor mij geen Esmeralda. En nu werk ik dan als suppoost in het Musée de Cluny. 't Is een kleintje, naar Parijse begrippen. Maar wel heel mooi. Vlakbij de Boulevard St. Germain op de hoek van de Boulevard St. Michel. De Sorbonne om de hoek. We hebben onder andere de zes mooiste middeleeuwse wandtapijten ter wereld. De Dame Met de Eenhoorn heten ze. Komt dat zien!

Omdat het best lekker weer is, zit ik tussen de middag meestal op een terras bij de Sorbonne. En daar zag ik hem voor het eerst. Een krasse zestigplusser met een fikse grijze haardos boven een bezweet overhemd. Even dacht ik aan Ton Aarts, maar die heeft volgens mij in juli al vakantie gehad. Bovendien werd dit exemplaar geflankeerd door een brunette, zoals je die alleen in Frankrijk schijnt te hebben. Zo'n type waar je meteen aan denkt als je ergens het woord 'française' hoort. Beetje tijdloos uiterlijk, maar zeker niet ouder dan dertig, vijfendertig. Gewoon in t-shirt en spijkerbroek. Maar dan wel van merken die alleen voor de naam al het drievoudige rekenen.

's Avonds ging ik een hapje eten bij de Italiaan. Parijs heeft de beste Italianen ter wereld, zoals Den Haag de beste Chinezen heeft. En daar kwamen ze binnen. Sprekend Ton met nog iemand. Maar dan wel vloeiend Frans sprekend, zodat ik maar de helft verstond. Ze hadden het over kunst. Musée Rodin, hoorde ik noemen. En het onvermijdelijke Louvre.

Opmerkelijk toch hoe twee mensen op elkaar kunnen lijken, vond ik weer.

En toen opeens: 'Expression d'art deux milles.'

Wat? Was dat nog wel Frans? Een ordinaire steenkolenvertaling van Kunstuiting 2000! Even met gespitste oren.

En ja hoor. Daar was ie: 'un grand carillon' en 'communauté de Gielze-Riejen'.

En daar toverde de brunette inenen een luxe brochure uit haar tasje. Waarop ik de woorden 'Fonderie des cloches' en 'Art campanaire' onderscheidde. En ik dacht niets anders meer dan: aha. Want zo slecht is mijn Frans nou ook weer niet.

Dus bereid je er maar vast op voor, mes petites. Als het aan Ton Aarts ligt, zal de jaarwisseling 2000 in Gilze-Rijen klinken als een klok. En als onze gemeenteraad vervolgens een beetje ruggengraat toont, hebben we meteen een heel eigen milleniumprobleem. Ik wacht af. Goed dames. Ik lift vanmiddag mee op de TGV. Dus hoop morgen nog wat rekeningen te kunnen vereffenen.

En verblijf inmiddels met koele groet, uw

Alexander S.